

A hét szentje: ARANYSZÁJÚ SZENT JÁNOS

344-ben Antiochiában született, előkelő családja révén kitűnő nevelést kapott. Magasrangú katonatiszt apját korán elvesztette. Anyja nem kötött új házasságot, csakhogy teljesen fia nevelésének szentelhesse magát. János 18 évesen keresztkedett meg. Szónoklattan tanult, ügyvédnek készült. Anyja halála után aszketikus életet élt, remeteségben akart élni, bár püspökké szeretne volna tenni az antiochiai pátriárka. Itt, az antiochiai hegyek közt megírta "A papságról" című híres művét arról a papi eszményről amit ő szeretett volna szentségben, tudományban és életbölcsességben a papságban megélni.

Öt évi ima, Szentírás-tanulmányozás, vezeklés és elmélkedés után egészsége megromlott, vissza kellett térnie a városba. Itt diakónussá szentelik, majd hat év múlva, 386-ban pappá szentelték, nagyhatású szónok lett, nyelve kristálytisza görög nyelv volt. Világosan fejtette ki az igazságot, szebbnél szebb képeket és hasonlatokat alkalmazott. Az új adókvetések hírére a nép lázadását sikerült bűnbánatra fordítania és a császár kegyelmét is sikerült kieszközölnie.

A császár csellel 397-ben konstantinápoly püspökévé, pátriárká-jává tette. Konstantinápolyban is szigorú beszédeiben az erkölcs pontos szabályozására törekedett, szembeállt a császári fényűzéssel, szót emelt az igazságtalanságok ellen. Emiatt a féltékeny előkelők 403-ban megfosztották főpapi székétől és kétszer is száműzték. A viszontagságoktól elcsigázva Kománában a Fekete-tenger mellett halt meg 407. szeptember 14-én.

A PLÉBÁNIAI NAP

Szeptember 17-én (szó) du. 2 órától 7 óráig fog tartani.

A rövid megnyitó után a gyerekeknek a cserkészek mozgós játékokat tartanak 3-ig, míg a felnőttek a templom történetéről, majd az idejűsági találkozóról hallhatnak beszámolót. A templomban az orgonát is meg lehet tekinteni/kipróbálni. 3 órától a gyerekek kézműves foglalkozásokon vehetnek részt, illetve a **cserkész** fiatalokkal játszhatnak csapatjátékokat.

A felnőttekkel meghívott előadó (**Dr. Merkl Hilda: Prohászka Ottokár: gróf Széchenyi István vallásossága**) fog előadást tartani a **templomban**. Negyed 5-kor összegyűlünk egy kis meglepetésre (közös éneklés) a Horváth Mihály téren, majd fél 5-től a templomban a közösségek rövid vetítéssel (max. 10 perc) bemutatkoznak (ha lehetséges, interaktívan). **Sorrend: HVSZSZ, Cserkész, Regnum, KÉSZ**

Fél 6-tól rózsafüzér kezdődik a templomban, ahova mindenkit szeretettel várunk. Aki nem vesz részt a rózsafüzérben, annak lehetősége van bekapcsolódni az elpakolásba, vagy a vacsora előkészítésében. A gyerekeknek rövid játék lesz.

6 órakor mise kezdődik a templomban, majd a mise után vacsora lesz a plébánián, ahova minden vezetőt várunk.

Lehetőség szerint minden férfi résztvevő hozzon italt (üdítőt/ásványvizet), a nők süteményt.

Ki, miben segít? HVSZSZ: Vacsora elkészítése. KÉSZ: Előadás, Terítés az alagsorban. Regnumiak: Beszámoló az ifjűsági világtaluzóóról, Nándi Gyuszi bá'-t helyettesíti, Ministránsi szolgálat. Cserkészek: Kinti játék a gyerekeknek, Kézműves foglalkozás, Templomtörténeti bemutatás (Futó Ádám)

"Ha ketten, hárman összegyűlnek a nevemben, én ott vagyok közöttük"

Köszönettel: *Barna Gábor*

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk Önt és családját 25-ére (v) a templomban tartandó, este 6 órakor kezdődő misére és az azt

követő Ars Sacra fesztivált záró Bárdos kórus hangversenyére.

A mise keretén belül felhangzó zeneművek: Ch. Gounod: C-dúr mise, Halmos László: Jubilate Deo, Bárdos Lajos: Alleluja, Fr. Caccini: Ave Maria, C. Franck: Panis angelicus

A hangverseny műsora: A. Vivaldi: Magnificat, Deák Bárdos György: Cecília-köszöntő, Bárdos Lajos: Ave maris stella, Bárdos Lajos: Aeterna Rex, A. Vivaldi: Gloria. Közreműködnek: Némethné Kovács Ildikó – szoprán, Sipos Andrea – szoprán, Bárdos Borbála – alt, Hári József – tenor, Németh Gábor – basszus, Soltész Anikó - continuo, Hámori Gergely – orgona, Bárdos Lajos Ünnepi Zenekar. Vezényel: Somorai Nóra.

ZAVARBA HOZOTT

Zavarba hozott. Még annyi év távlatból is képes. Képes, mert egyszerű! Képes, mert szegény, de szívében hihetetlen gazdag! Képes, mert Isten képes átviláglani rajta, szeretet, szolgálata, jelenléte révén! De ki is ő? Kalkuttai Szent Teréz szűz.

Plébániánkon van egy hírlevél, Józsefvárosi Harangszó. Minden héten van egy rovat a hét szentje címmel. Ott írtam le először ezeket a szavakat: "Kalkuttai Szent Teréz szűz", Teréz anya. Furcsa volt ízlelgetni ezeket a szavakat, mert lelkem mélyén már ő rég ott van azok között, akik beérkeztek, akik Isten színelátásában örvendeznek. Boldogból a szentek sorába?!

Mi, illetve ki vezette idáig?

Templomunkban ott van egy nagy fotó, amelyről egy törődött asszony arca néz rám. De miről beszélnek ezek a törődött vonalak? Isten irgalmas szeretetéről. Belső kisugárzása van még a képnek is. Uram, de szeretsz te minket, ha ebből a törődött asszonyi arcból belső szépséget hívsz elő még így is. Oly törődött, hogy már szép!

Számomra a Szeretet Misszionáriusai, Teréz anya nővérei azok, akik közelebb hozzák ezt az arcot. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy elvezette őket ide, mert valódi mélyföld, ahová érkeztek. Van mit keresni, illetve kit keresni!

Még esztergomi plébánosként hívekkel Medjugorjében jártunk, amikor egy meghívás nyomán átmentünk Albániába, Skodrába. Ott találkoztunk Teréz anya nővéreivel, akik fogyatékos gyerekekkel foglalkoztak. Többiekkel egymásra nézve azt láttuk, hogy nincs mosógépük. Hát veszünk! - kiáltott fel valaki és már szedtük is a pénzt össze. A nővérek kedvesen leállítottak, hogy a rendi szabályzatukba benne van, hogy valaki munkáját veszi el a gép, s ezért kézzel mossanak. Meglepődtünk, s talán még leforrázza is éreztük magunkat. De mit tudunk adni? - vetődött fel bennünk a kérdés. Maradék édességeinket összeszedve minden kis ágyra egy kis édességsomagot állítottunk össze, evvel próbáltuk szeretetünket feljűk is közvetíteni.

Zavarba hozott, mert mindig rádöbbenek arra, hogy még mennyi mindenhez ragaszkodom. Még mindig nem vagyok elég szegény, sőt ...

Köszönöm Istenem Teréz anyát, akit a szentek között tudhatunk. Köszönöm szívességét, gyengédségét, kiállását, hűségét! Köszönöm bölcsességét, derűjét, humorát, őszinte tekintetét. Köszönöm fáradságát, törődött vonásait és biztató szavait. Kalkuttai Szent Teréz szűz. Könyörögj érettűnk! Ámen. *MA*

A ZENEI TÁBORRÓL

A táborozók részéről elhangzott visszacsatolásokkal kezdeném beszámolómat. „Ez volt eddigi legjobb táborom.” „Nagyon-nagyon jól éreztem magam.” „Jövűre is szeretnék jűnni.”

Ilyen visszajelzések után nézzűk mi is történt ebben a táborban a tartalmas kiránduló- programokon túl? Ez a sokszűnű, mégis egysűges közösség /2 évesűtől a 70 évesűg/ augusztus közepén egy hetet tűlthetett Miskolctapolcán a Szt. Jűzsef Karítász Otthonban. Nem volt „szűgűrű” a napirend, mégis minden műkű-

dött. Sokat énekeltünk, új dalokat tanultunk. Minden nap vártuk már az énekes-gitáros foglalkozásokat, melyeket Hámori Gergely vezetett, és Nyíró-Kovács Csaba és Pacz Bence segített.

Úgy éltünk ebben a szépen felújított és felszerelt karitászházban, mint egy óriási család. Végigkísérte a hetet az őrangyal játéka, mely kedves volt mindenki számára. Az irgalmasság évéhez kapcsolódóan minden nap kihúztunk egy nevet, és aznap az illető őrangyalai lettünk. Este beszámoltunk róla, hogy ki volt az aznapi őrangyalunk. Sok figyelmesség volt ebben a játékban. Michels Antal plébános atya is meglátogatta a tábort. Esténként a kápolnában zártuk a napot. Az atya igeliturgiát tartott, a többi napon Konrád Ágnes vezette a felolvasásokat és imákat. Ezeken az alkalmakon is sokat énekeltünk.

Nagyon tartalmas kirándulóprogramot állítottak össze a tábor vezetői Nemesné Boros Anita, Varga Éva és Hámori Gergely. Voltunk a szépen felújított diósgyőri várban, ott egy vezetett játékon vehettünk részt a csoport, fürödtünk a Barlangfürdőben, túráztunk Bükkszentkeresztig, majd Lillafüreden megnéztük a látványosságokat és bementünk a Szt. István cseppkőbarlangba. Voltak nagy „kalandok” a Kaland-parkban. Szent István ünnepét este Miskolcon töltöttük, misére mentünk és megnéztük a városi tűzijátékot. Volt akadályverseny, melyet Nyíró-Kovács Máté és Nemes Gábor szervezett és rengeteg kézműves foglalkozás. Senki nem jött haza néhány gyöngyből fűzött ékszer nélkül. És persze voltak esti vidám beszélgetések és játékok.

Még meg kell említenem, hogy mindig szépen terített asztalok, és finom ételek voltak a táborban. A „csúcs” az ünnepi lakoma volt Szt. István napján. Gulyásleves és palacsinta volt az ünnepi menü, melyet Varga Éva és segítők készítettek mindnyájunk örömeire. A tábor egész ideje alatt volt bőségesen gyümölcs, melyet Bereznai László táborozó szponzorált és vásárolt.

Hálás vagyok, hogy részt vehettem ebben a táborban, és átélhettem a szeretet mindent átölelő hatalmát. Köszönöm. *F. É.*